

Érdekes álmom Z-ről

Z. megy a sulis felé, és ahogy a kapu alá ér, hirtelen megnő, hogy a homloka éppen az ajtó felső keretével kerül egy vonalba. De ezt föl se veszi, megy tovább, kiütve az ajtókeretet, a lépcsőház felé (nem hajol le, végig egyenes derékkal és nyakkal jár) és lassú ütemben (de arányosan az egész alak) nő tovább.

Az ajtókat és a lépcsőház bolthajtásainak ívét ugyanúgy kiüti, mint a kapunál. De úgy megy, hogy nem is figyel erre, teljesen természetesen jár. A téglák meg mindenütt záporoznak, a vakolat hullik, mögötte ki-tört ajtókeretek és fal-darabok.

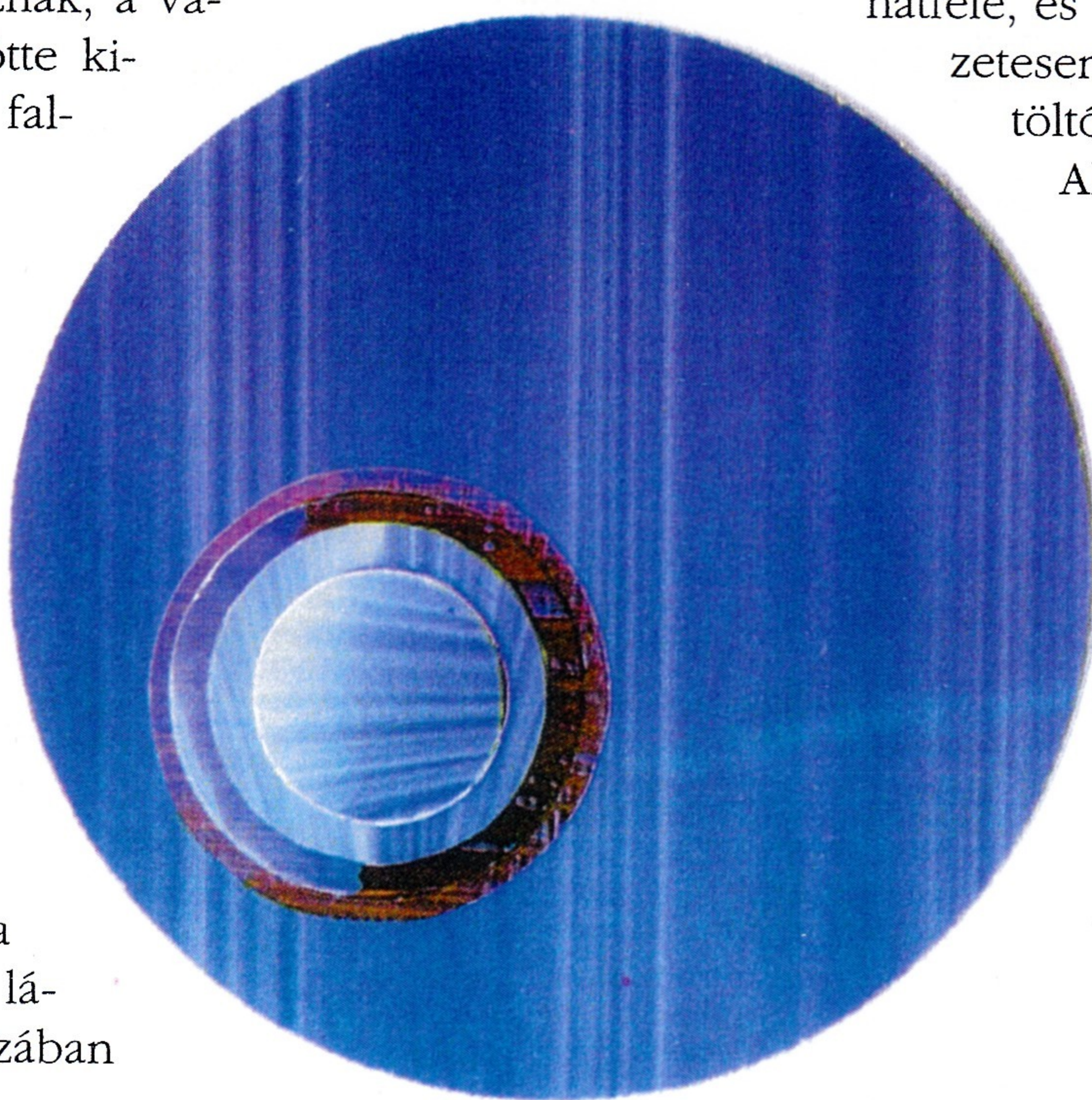
Végre beér a félemeletre, arra a folyosóra, ahol a tanári szoba bejárata van.

Ekkor hirtelen nagyon fölgyorsul a növekedés üteme, nem bír már elférni, végül egészen össze kell kuporodnia, majd hasra feküdni, hogy a lábai elférjenek hosszában a folyosón.

Akkor kinyitja a tanári ajtaját, benyúl az egyik kezével és végigsöpri az egészet. Székek, íróasztalok felborulnak, ablakok kitörnek, ő meg söpri, söpri, hogy csak úgy potyognak a doktorok ki az ablakon a templom mellé.

Mikor kitisztította, kihúzza a kezét, hirtelen zsugorodni kezd és mikor visszanyerte eredeti alakját, megállt egyenesen, nem feszesen, csak egyenesen, és azonnal osztódni kezdett, először két oldalra kétfelé, majd négyfelé, nyolcfelé, tizenhatfelé, és így tovább négyzetesen, egészen megtöltődött a folyosó.

Akkor csöngettek, minden osztályba bement egy Z. és megkezdődött a tanítás.

Galileo Enter Dania,
(1946)
grafikus művész